

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011, тел. (044) 254-56-73, факс (044) 254-43-93
E-mail: inform@dkrp.gov.ua, Web: <http://www.drs.gov.ua>, код ЄДРПОУ 39582357

від _____ № _____

на № _____ від _____

**Софіївська сільська рада
Компаніївського району
Кіровоградської області**

вул. Центральна, 1, с. Софіївка,
Компаніївський район,
Кіровоградська область. 28422

*Пропозиції щодо удосконалення
проектів регуляторних актів*

Державна регуляторна служба України у відповідності до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі - Закон) та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проекти рішень Софіївської сільської ради Компаніївського району Кіровоградської області «Про встановлення на території Софіївської сільської ради ставок єдиного податку на 2019 рік» (далі - проект рішення 1), «Про встановлення на території Софіївської сільської ради ставок та пільг із сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки на 2019 рік» (далі - проект рішення 2), «Про встановлення на території Софіївської сільської ради ставок та пільг із сплати земельного податку на 2019 рік» (далі - проект рішення 3) (разом - проекти рішень) та документи, що надані до них листом Софіївської сільської ради Компаніївського району Кіровоградської області від 15.05.2018 № 02-27/169.

За результатами проведеного аналізу проектів рішень, експертних висновків постійної комісії Софіївської сільської ради з питань бюджету, фінансів, економічного та соціального розвитку щодо їх регуляторного впливу і аналізів регуляторного впливу до проектів рішень на відповідність вимогам статті 4 Закону, повідомляємо.

Проектами рішень на території Софіївської сільської ради встановлюються ставки місцевих податків, передбачені статтею 10 Податкового кодексу України (далі - ПКУ), визначаються обов'язкові елементи податків, передбачені статтею 7 ПКУ.

Щодо проекту рішення 1

1. Підпунктом 1) пункту 1 проекту рішення 1 ставка податку для платників єдиного податку першої групи встановлюється на рівні 15 відсотків прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на 01 січня податкового (звітного) року.

Пропонуємо, підпункт 1) пункту 1 проекту рішення 1 привести у відповідність до вимог пункту 293.2 статті 293 ПКУ, яким визначено, що фіксовані ставки єдиного податку встановлюються сільськими, селищними, міськими радами або радами об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, для фізичних осіб - підприємців, які здійснюють господарську діяльність, залежно від виду господарської діяльності, з розрахунку на календарний місяць:

1) для першої групи платників єдиного податку - у межах до 10 відсотків розміру прожиткового мінімуму;

2) для другої групи платників єдиного податку - у межах до 20 відсотків розміру мінімальної заробітної плати.

Щодо проекту рішення 2

2. Підпункти 1) – 4) пункту 1 проекту рішення 2, якими встановлюються ставки податку за різні види нерухомого майна, мають як фіксовані ставки податку, так і інтервал ставок, в межах яких органи місцевого самоврядування встановлюють фіксовані ставки податку згідно пункту 266.5 статті 266 ПКУ.

Зазначена норма є неоднозначною для трактування особами, які будуть впроваджувати або виконувати вимоги цього регуляторного акта.

З огляду на зазначене, пропонуємо виключити з підпунктів 1) – 4) пункту 1 проекту рішення 2 неоднозначну для трактування норму (*що не перевищує 1,5 відсотка*), залишивши в них фіксовані ставки податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки.

2.1. Підпункт 6) пункту 2 проекту рішення 2 пропонуємо доповнити посиланням на підпункти та пункти статті 266 ПКУ, якими встановлюються строки сплати податку.

2.2. Підпунктом 7) пункту 2 проекту рішення 2 визначено, що строк та порядок подання звітності про обчислення і сплату податку встановлено пунктом 266.10 статті 266 ПКУ. Але зазначена норма ПКУ встановлює строк сплати податку, а строк та порядок подання звітності про обчислення і сплату податку встановлює підпункт 266.7.5 пункту 266.7 статті 266 ПКУ.

Отже, пропонуємо підпункт 7) пункту 2 проекту рішення 2 привести у відповідність до вимог ПКУ.

2.3. Перелік пільг, встановлений підпунктом 5) пункту 1 проекту рішення 2 частково дублює норми підпункту 266.4.1 пункту 266.4 статті 266 ПКУ, якими визначено площу житлової нерухомості у власності фізичних осіб, на яку зменшується база оподаткування податком.

Пропонуємо, виключити з підпункту 5) пункту 1 проекту рішення 2 норми підпункту 266.4.1 пункту 266.4 статті 266 ПКУ, натомість доповнити зазначений підпункт 5) пункту 1 проекту рішення 2 пільгами, що

встановлюються Софіївською сільською радою відповідно до абзаців 2 і 3 підпункту 266.4.2 пункту 266.4 статті 266 ПКУ з урахуванням вимог підпункту 12.3.7 пункту 12.3 статті 12 ПКУ (за необхідності).

Щодо проекту рішення 3

3. Підпункти а) – д) пункту 1 проекту рішення 3, якими встановлюються ставки земельного податку для різних груп платників податку, мають як фіксовані ставки податку, так і інтервал ставок, в межах яких органи місцевого самоврядування встановлюють фіксовані ставки земельного податку згідно з пунктом 274.1 статті 274 та пункту 277.1 статті 277 ПКУ.

Зазначена норма є неоднозначною для трактування особами, які будуть впроваджувати або виконувати вимоги цього регуляторного акта.

З огляду на зазначене, пропонуємо виключити з підпунктів а) – д) пункту 1 проекту рішення 3 неоднозначні для трактування норми (*не більше 3 відсотків, не більше 1 відсотка, не більше 12 відсотків, не більше 5 відсотків*), залишивши в них фіксовані ставки земельного податку, що встановлюється за земельні ділянки залежно від виду використання.

3.1. Підпунктом г) пункту 1 проекту рішення 3 встановлюються ставки земельного податку для фізичних осіб – одноосібників.

Натомість, Податковим кодексом України, Господарським кодексом України, іншими законодавчими актами не визначено поняття «фізична особа - одноосібник».

Правові, організаційні, економічні та соціальні засади ведення особистого селянського господарства визначає Закон України «Про особисте селянське господарство». Відповідно до статті 1 цього закону, особисте селянське господарство - це господарська діяльність, яка проводиться без створення юридичної особи фізичною особою індивідуально або особами, які перебувають у сімейних чи родинних відносинах і спільно проживають, з метою задоволення особистих потреб шляхом виробництва, переробки і споживання сільськогосподарської продукції, реалізації її надлишків та надання послуг з використанням майна особистого селянського господарства, у тому числі й у сфері сільського зеленого туризму.

Діяльність, пов'язана з веденням особистого селянського господарства, не відноситься до підприємницької діяльності.

Таким чином, земельні ділянки фізичних осіб – одноосібників є земельними ділянками фізичних осіб.

Отже, пропонуємо привести формулювання підпункту г) пункту 1 проекту рішення 3 у відповідність до вимог чинного законодавства.

3.2. Підпункт е) пункту 1 проекту рішення 3 пропонуємо привести у відповідність до вимог статей 281 та 282 ПКУ, якими визначено вичерпний перелік пільг для фізичних та юридичних осіб зі сплати земельного податку.

3.3. Таблиці 1 і 2 проекту рішення 3 містять розрахунок ставок земельного податку у грошовому вимірі по населених пунктах Софіївської сільської ради.

Пропонуємо, виключити вказані таблиці з проекту рішення 3 як такі, що

містять некоректну інформацію (розраховано з урахуванням індексації нормативно-грошової оцінки земельних ділянок на 2018 рік, хоча ставки податку встановлюються на 2019 рік) та не відповідають вимогам статей 274 та 277 ПКУ, згідно з якими місцеві ради встановлюють ставки земельного податку у відсотках від нормативно-грошової оцінки земельних ділянок.

Додатково повідомляємо, що постановою Кабінету Міністрів України від 24.05.2017 № 483 «Про затвердження форм типових рішень про встановлення ставок та пільг із сплати земельного податку та податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки» (далі – Постанова № 483) затверджено форму типового рішення про встановлення ставок та пільг із сплати земельного податку; форму типового рішення про встановлення ставок та пільг із сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки.

Постанова № 483 прийнята на виконання вимог статей 72, 266 та 284 ПКУ. Згідно із підпунктом 72.1.2.4 підпункту 72.1.2 пункту 72.1 статті 72 ПКУ, для інформаційно-аналітичного забезпечення діяльності контролюючого органу використовується інформація, що надійшла від органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування та Національного банку України, зокрема інформація про встановлені органами місцевого самоврядування ставки місцевих податків, зборів та надані такими органами податкові пільги.

Абзацом четвертим підпункту 266.4.2 пункту 266.4 статті 266 ПКУ встановлено, що органи місцевого самоврядування до 25 грудня року, що передусє звітному, подають відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням об'єкта житлової та/або нежитлової нерухомості рішення щодо ставок та наданих пільг юридичним та/або фізичним особам зі сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, за формою, затвердженою Кабінетом Міністрів України.

Аналогічні вимоги встановлені абзацом другим пункту 284.1 статті 284 ПКУ. Так, органи місцевого самоврядування до 25 грудня року, що передусє звітному, подають відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки рішення щодо ставок земельного податку та наданих пільг зі сплати земельного податку юридичним та/або фізичним особам за формою, затвердженою Кабінетом Міністрів України.

Виходячи із зазначених норм, ПКУ не передбачас обов'язку для органів місцевого самоврядування приймати рішення про встановлення місцевих податків та зборів, а також, пільг зі сплати податків за встановленою формою. Водночас, зазначені вище норми ПКУ встановлюють вимоги щодо подачі органами місцевого врядування інформації про встановлені податки та пільги за формою, затвердженою Постановою № 483.

Таким чином, з метою спрощення процедури підготовки та подання відповідному контролюючому органу інформації, пропонуємо ставки та пільги із сплати земельного податку та податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, викласти у додатках до проекту рішення 2 та проекту рішення 3 відповідно до форм, затверджених Постановою № 483.

Зазначене не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципом адекватності - відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішення існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

Щодо аналізів регуляторного впливу до проектів рішень

Аналізи регуляторного впливу до проектів рішень (далі – АРВ) не у повній мірі відповідають вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженій постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2014 № 308 «Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта» із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151 (далі – Методика).

У розділах I «Визначення проблеми» АРВ розробник проектів рішень обмежився лише текстовим описом проблем. Не наведено жодних даних у числовій формі, які б обґрунтовували наявність проблем, визначали їх масштаб та важливість, а також, не охарактеризовано та не оцінено сфери життя та діяльності, на яких проблеми справляють найбільший негативний вплив.

Зазначене не відповідає вимогам статті 4 Закону, зокрема, принципу доцільності, оскільки розробником не доведена наявність проблем, що потребують державного втручання, та не обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою їх вирішення.

У розділах III «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей» АРВ, розробник повинен визначити всі можливі альтернативні способи вирішення існуючої проблеми, з яких обрати не менше двох альтернатив, стисло описати їх та оцінити вигоди і витрати держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожної з них.

У розділі III АРВ проекту рішення 1 (далі - АРВ 1), при описі альтернативи 2 «Не прийняття рішення» розробником зазначається, що у такому випадку податок буде сплачуватися за мінімальною ставкою, встановленою ПКУ, яка дорівнює одному відсотку.

Згідно з вимогами пункту 293.2 статті 293 ПКУ, мінімальна ставка єдиного податку для платників такого податку першої та другої груп складає нуль відсотків. Отже, розробником при визначенні альтернативних способів досягнення цілей не враховано усі вимоги ПКУ і, відповідно, некоректно оцінено вплив альтернативи на сферу інтересів учасників регуляторного процесу.

При описі альтернативи 2 в АРВ 1 та описі альтернатив в АРВ 2 розробником не зазначено числові (грошові) показники, які характеризують дану альтернативу (*сума надходжень до бюджету, суми сплати податку суб'єктами господарювання тощо*).

При оцінці впливу альтернатив на сферу інтересів суб'єктів господарювання у розділі III АРВ 2 розробником не наведено розрахунків витрат, яких зазнають суб'єкти малого підприємництва (далі – СМП) як внаслідок впровадження проекту рішення 2 (при сплаті податку за

запропонованими ставками), так і внаслідок застосування альтернативних способів досягнення цілей, що підтверджувало б економічну доцільність обраного способу.

Також, у розділі III АРВ 2 розробником не зазначено та не проведено порівняння вигод та витрат держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожної з альтернатив у кількісному (грошовому) виразі.

Зважаючи на те, що розробка проектів рішень спрямована, зокрема, на збільшення обсягу надходжень до місцевого бюджету, відсутність в АРВ 2 належних розрахунків витрат суб'єктів господарювання, а в АРВ 1 - коректного визначення альтернатив не дозволяє зробити висновок щодо забезпечення балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, а також не дозволить в подальшому об'єктивно оцінити наскільки обрані розробником способи державного втручання відповідають проблемам, що потребують врегулювання, та наскільки їх застосування буде ефективним для їх вирішення.

Отже, у зв'язку з неналежним опрацюванням вказаних розділів АРВ 1 та АРВ 2, у розділах IV АРВ 1 та АРВ 2 не доведено вибір оптимальних альтернативних способів.

Також, у АРВ 1 та АРВ 2 не обґрунтовано ставки податків, які встановлюються для суб'єктів господарювання, а також не наведено алгоритм їх визначення, що не дозволяє підтвердити ефективність обраних розробником способів державного втручання у вирішенні проблем.

У розділі VIII АРВ 1 показники результативності регуляторного акта встановлюються на 2019, 2020 та 2021 роки, у розділі VIII АРВ 2 – на 2018 та 2019 рік.

Враховуючи, що строк дії рішень становить один бюджетний рік, а відповідно до вимог пункту 10 Методики обов'язкові показники результативності регуляторного акта повинні встановлюватися протягом різних періодів після набрання чинності проектами рішень, пропонуємо в таблицях розділів VIII АРВ 1 і АРВ 2 зазначати прогнозні показники результативності на I, II, III та IV квартал 2019 року.

Розділ VIII АРВ 2 потребує доповнення обов'язковим показником результативності «Рівень поінформованості суб'єктів господарювання та/або фізичних осіб з основних положень акта».

У Тесті малого підприємництва (далі - М-тест) до проекту рішення 1 наявні у розділі 3 дві таблиці розрахунку витрат суб'єктів малого та СМП: перша – розрахована на один рік (2019 рік) з урахуванням усіх «прямих» та адміністративних витрат СМП, що виникають в результаті впровадження проекту рішення 1; друга – розрахована на 5 років без врахування «прямих» витрат, якими є сплата податку за встановленими Софіївською сільською радою ставками, та з урахуванням адміністративних витрат на адміністрування податків, що не встановлюються рішенням Софіївської сільської ради.

Пропонуємо виключити другу таблицю витрат СМП з розділу 3 М-тесту до проекту рішення 1 як таку, що містить некоректну інформацію та не відповідає вимогам ПКУ та Методики.

Враховуючи вищезазначене, АРВ до проектів рішень потребують доопрацювання та приведення у відповідність до вимог Методики.

Вищезазначене не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема, з принципами збалансованості - забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави; та ефективності - забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів.

Підсумовуючи вищенаведене, пропонуємо привести проекти рішень Софіївської сільської ради Компаніївського району Кіровоградської області «Про встановлення на території Софіївської сільської ради ставок єдиного податку на 2019 рік», «Про встановлення на території Софіївської сільської ради ставок та пільг із сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки на 2019 рік», «Про встановлення на території Софіївської сільської ради ставок та пільг із сплати земельного податку на 2019 рік» у відповідність до вимог чинного законодавства України згідно з наданими пропозиціями, а аналізу їх регуляторного впливу - у відповідність до вимог Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2014 № 308 зі змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 №1151.

Про результати розгляду цього листа просимо поінформувати Державну регуляторну службу України у встановленому законодавством порядку.

Голова Державної регуляторної
служби України

К. ЛЯПІНА